

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. április 14.
Virágvasárnap

Királyi bevonulás

A mai evangélium témája a jeruzsálemi bevonulás. Lukács evangélista leírásában nagy hangsúlyt kap a szamárra megkeresése és Jézushoz vezetése.

Jézus pontosan megtervezte mindent és a tanítványok mindent úgy tesznek, ahogyan Mesterük kívánja. A leírás bizonyos elemei véletlenszerűséget sugallnak, de szó sincs erről. Minden úgy történik, ahogyan Jézus előre megmondja. Jézus nem egyedül, hanem tanítványai kíséretében és nagyszámú zarándokokkal együtt érkezik a városba a húsvéti ünnepre. Eredetileg a Jeruzsálemben élők köszöntötték a városba érkező zarándokokat így: „Áldott, aki az

Úr nevében jön!” Az evangélista kissé módosítja a köszöntés szövegét: „Áldott a király, aki jön az Úr nevében!”, és az érkezők szájába adja, akik a szamárháton ülő Jézusnak mondják ezt, sőt, ez a köszöntés most egyedül neki szól. Úgy tűnik, hogy szamárháton érkezés jelképes cselekedetét megértették az emberek, Jézusban meglátják az érkező Messiás-királyt.

Ezen nincs mit csodálkoznunk, hiszen a Messiás-várás fokozott volt ebben az időben és mindenki jól ismerte Zakariás próféta jóváindulását: „Ujjongj, Sion leánya! Zengj éneket, Jeruzsálem leánya! Nézd, közeleg királyod: igaz és győzedelmes, alázatos, számaron jó, szamárra hátán, szamárnak csikáján” (Zak 9,9).

Indulnom kell nyomodban

Urunk, Jézus Krisztus! Az isteni irgalom, a megbocsátás, a kegyelem tebened árad felénk. Nem félelemmel és rettegéssel gondolunk mennyei Atyánkra, hanem a kibékülés vágya, a gyógyulás vágya, a lelki felemelkedés vágya vezet minket hozzá, és a szeretet segít minket a bűnbánat útján.

Te tudatosan vállaltad a szenvedést és az önfeláldozást, mert az Atya ezt az áldozatot kívánta tőled az emberekkel való végső és teljes kiengesztelődés érdekében. Nekem is indulnom kell nyomodban a keresztyúton.

Királyként érkezik

A prófétai jóváindulás fényében már azt is jobban megértjük, miért tervezte meg ilyen módon Jézus a bevonulást, és miért szentel ennek oly nagy figyelmet elbeszélésében az evangélista.

Megláthatjuk ebben azt, hogy Jézus mintegy birtokba veszi Jeruzsálemet. Azt a várost, ahová a három esztendővel korábban megkezdett útja vezetett. A várost, ahová élete során többször is elzarándokolt. A várost, ahol a mennyei Atya háza, a templom áll. Ezt a templomot fogja majd a következő napokon birtokba venni, amikor kiűzi onnan a kereskedőket és újra átadja e megszentelt helyet eredeti rendeltetésének megfelelően az istentisztelet céljára (vö. Lk 19,45-48).

Az Úr érkezése tehát királyi bevonulás, amire nem csupán a köszöntés utal, hanem a pálmaágak és az útra terített ruhák is. Az ókori városok lakói így fogadták az érkező uralkodót. Jézus királyként érkezik, a nép pedig a Messiásnak járó hódolattal fogadja, illetve bekíséri őt a városba. Furcsa érzés belegondolnunk abba, hogy néhány nap múlva a most ujjongó nép ordítva fogja halálát követelni Pilátustól, s akik most örömmel kísérik befelé, pár nap múlva gyűlölettel kísérik Jeruzsálemből kifelé, amikor keresztjét hozva elhagyja a várost, és a Golgota felé halad.

A mai nappal kezdődő nagyhét folyamán kísérjük mi is lélekben az Urat. Legyünk vele az utolsó vacsorán! Legyünk ott keresztje alatt! Legyünk vele megváltó szenvedésében, hogy üdvözítő feltámadásának is részesei lehessünk!

Virágvasárnap

Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Lk 22,14-23,56

Nagyhétfő

Iz 42,1-7
Jn 12,1-11

Nagykedd

Iz 49,1-6
Jn 13,21-33.36-38

Nagyszerda

Iz 50,4-9a
Mt 26,14-25

Nagycsütörtök

Kiv 12,1-8.11-14
1Kor 11,23-26
Jn 13,1-15

Nagy péntek

Iz 52,13-53,12
Zsid 4,14-16; 5,7-9
Jn 18,1-19,42

Nagyszombat

Ter 1,1-2,2
Kiv 14,15-15,1
Róm 6,3-11
Lk 24,1-12

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9